Vztahy s Němci

VSTUP 1

- Paní Marie Křížová letos oslaví 95. narozeniny. Za svůj život tak prožila téměř celé jedno století, během něhož se vystřídali všichni naši prezidenti, měnily se režimy, hranice i způsob života. Musela absolvovat německou školu a byla svou učitelkou nucena ke vstupu do Hitlerjugend.

Pořád mi strkala pero, abych to podepsala to Hitlerjugend a já jsem to nechtěla, to pero jsem si nebrala. Ona mi ho strkala do ruky a tak sem s ním třískla, si pozvala na mě ředitele ještě školy, tak já jsem vstala, utekla jsem domu a tatínek tam se mnou šel nazpátek a řek že jsme Češi a že nebude nikoho přesvědčovat, aby byl Němec, tak jí to řek a měla jsem potom pokoj od ní.

VSTUP 2

- Vztahy mezi sudetskými Němci a Čechy byly vypjaté, a to nejen mezi sousedy. Přesto mnozí z nich patřili mezi její známé i přátele.

Oni si mohli vzít jenom 50kg se sebou a museli ven, ale byli mezi nima moc hezký upřímný lidi, který jsme znali. Bylo nám to líto.

Hitler

VSTUP 3

- Jedním z výrazných zážitků z dětství paní Marie byla návštěva Adolfa Hitlera v Prachaticích.

To bylo jednou na náměstí v Prachaticích, byl tam Hitler. Maminka se mnou utekla se mnou do kostela, tak tam jsme to přečkali.

Bylo to tak, že prostě se musely zavřít všechny dveře kolem náměstí, jako co šly do baráku a tak, aby se tam nikdo nemoh schovat a museli bejt všichni na náměstí.

Jáchymov

VSTUP 4

- Ani po válce pro rodinu paní Marie nepřišly klidné časy. Její bratr František byl odsouzen a strávil dva roky v Jáchymově, kde pracoval v uranových dolech.

Nesměli jsme ho vidět. Oni slíbili, až bude mít soud, tak že to mamince dají vědět, ale nedali. Maminka, já nevím prostě, měla takovou myšlenku, že musí syna vidět, tak se sebrala a jela do Prahy a ona tam přišla k tomu soudu. Jo, tak byla strašně nešťastná. Bylo to těžký. Byl dva roky v Jáchymově. On jim musel slíbit, že o tom nebude nic říkat.

Občas nám takhle stranou, aby to nikdo nevěděl, nám něco pověděl. No, nebylo to hezký.

Vzpomínky na dětství

VSTUP 5

- Paní Marie ale nevzpomíná jen na těžké časy. Právě naopak, ve svých vzpomínkách se vrací do zdánlivě obyčejných chvil, které jí pomáhaly překonávat obtíže a udržovat si životní optimismus.

To bylo nádherný. Tam byla vysoká skála, třicetimetrová skála. Tu jsem vylezla nahoru. No, já jsem lezla v punčochách. Maminka mi říkala, z čeho máš ty punčochy tak rozdrbaný? Já jsem to neřekla, poněvadž by mě tam vůbec nepustila. No jo, bylo to hezký i zlý a vydržet se to muselo.